

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljike in dneve po praznicih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znizana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gld. 50 kr. po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne pett-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 "gledelišča stolba". Opravnštvo, na katero naj se blagovoljo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Kolmanovej hiši.

Rojaki!

Vsled mobilizacije c. kr. armade bilo je tudi mnogo naših ljudij poklicanih k svojim polkom. Ta klic je britko zadel mnogo rogovin, katerim so vzeti gospodarji in očetje.

Spolnivši svojo dolžnost do cesarja in domovine, morali so nagloma zapustiti svoj dom, družinam njihovim pa vsled tega pretijo nadloge vsake vrste in siromaštvo. Komu bi tedaj misel na to žalostno osodo ne ganila srca, kdo bi pri takej revi ostal še hladne krv!

Tej revi priti po moči v okom, bodi ljudoljubna krščanska skrb vsem onim, katerim je po milejših razmerah dano, ostati doma — pri dragih svojih.

Deželní odbor kot zastopnik naše dežele Kranjske, je za dolžnost svojo izpoznał, staviti se na čelo blagemu delovanju s tem, da za najsilnejše potrebščine nabira pri-pomočkov in nabrane deli zupuščenim.

V ta cilj in konec je sam odločil svoto iz deželnega zaklada, razen tega pa obrnil se do c. kr. deželnega predsedstva, ki mu je z odlokom od denašnjega dne dovolilo nabirati po vsej deželi milodarov za zaušene rodovine v vojaščino poklicanih rojakov naših.

S tem pozivom se tedaj obračamo do sočutja vseh prebivalcev dežele Kranjske in potrakmo na dobrotnivo njihovo srce: naj vsak pripomore, kolikor je po njegovej moči mogoče! S tem bo olajšal žalostno srce vojakom, ki so zaušiti morali svoj dom, pa revščino življenja olajšal zupuščenim. Če pomagamo vsemi, bo iz malega narastlo veliko in podpora bo izdatna.

Darovi naj se pod tem napisom posiljajo ali kar naravnost ali pa po najblžjih c. kr. okrajnih glavarstvih ali po dotičnih županijah, podpisanimu deželnemu odboru v Ljubljano, ki bo po časnikih naznjal milodare, katere prejme, pa tudi dobrotnike, ki so jih darovali, in bodo objavili, kaj se je zgodilo z denarjem.

Naj gre ta naš glas po vsej deželi in najde v srcu vseh domoljubov oni odmey, ki ga pričakujemo s polnim zaupanjem!

Deželní odbor Kranjski,

v Ljubljani 14. julija 1878.

Nam Slovanom za poduk.

V nemškej „A. Allg. Ztg.“, ki jemlje dopise od dunajskih in peštanskih oficijoznih novinarjev, beremo sledče, za nas Slovane jako podobljivo pojasnenje, zakaj je Andrassy vnet za to, da se Bosna zasede. „Ko je grof An-

drassy — tako pripoveduje magjarski dopisnik — bil ostro interpeliran od nekega prijatelja zarad bosenskega vprašanja, odšel je tisto v stransko izbo in prinesel precej ogoljeno knjigo nazaj, ter jo odprl in pokazal knjigo III., pogl. 2. Tam se je bralo: Naseljenje Magjarov v Evropi je bila največja nesreča za slovanski svet. Ta narod se je zasadil kakor zagozda mejne, ločil Slovane od Slovanov, naredil, da so čut zveze mej soboj izgubili, tako da je od tačas naprej vsak slovanski narod le za svoje omejene interese živel.“ Prijatelj Andrassyjev pogleda naslov knjige, in vidi, da je to zgodovina češkega naroda od Franca Palackega. „Veliki češki zgodovinar,“ rekeli je Andrassy dalje, „me uči magjarsko politiko delati. Le iz Bosne ven se dá nasproti delati temu, da se Slovanje zopet ne združi!“

Torej s suho besedo in cinično priznavajo ti magjarski državniki, da je njihove politike cilj in konec: oslabljevanje, ne-združenje nas Slovanov!

Kateri Slovan more to politiko podpirati, pa reči, da je pošten ud svoje slovanske rodovine, pošten patrijot?

Slovanje moramo to Andrassyjevo izpoved na znanje zeti, ali reči moramo tudi precej, da nas nikakor ne vznemirja, in da naših nazorov in upanj o nasledkih okupacije Bosne in Hercegovine, ne bode izpremenila.

Sicer pa ne verujemo grofu Andrassyju, da mu bode stalno mogoče iz slavjanske Bosne proti nam delati, če si on prav res misli, da bode. Spominjam se, kaj je vse on „misil“ zadnja tri leta, a ideja je šla črez njegove misli in prorokovanja in žuganja na dnevni red. On je misil s polo papirja hercegovski vstanek zadušiti, on je prorokoval in slovesno obetal, da Črnagora in Srbija ne pojde v boj, on je slovesno zagotavljal, da se ne sme na našem jugu nobena neodvisna slovenska država osnovati itd. In vendar so zdaj tri neodvisne slovenske države, Bolgarija, Srbija, Črnagora osnovane, in vse, kar je Andrassy prorokoval, nij se izpolnilo, temuč baš narobe se je izpolnilo. Celo slovesno je Andrassy v delegacijah obetal, da ne mislimo ni kratko ni malo v Bosno iti. A zdaj idemo.

Kakor se v vseh teh rečeh njegove misli niso oživotvorile, tako se tudi ne bodo glede v „A. Allg. Ztg.“ naglašenega razdvajanja Slovanstva. Oni dvorski krogi, ki imajo iz zdravega instinkta pravi pot za obstanek Avstrije pred očmi in so Andrassyja dozdaj mejili, da nij preveč na magjarsko razkrije zavozil, držali ga bodo tudi kasneje v pravem tiru, dokler boljšega namestnika ne dobí.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. julija. *Slovaki* na Ogerskem dajejo v svojih „Narodnih Novinah“ slovaškim volilcem gaslo, ne udeležiti se volitve. Pač se loti te za male narode slabe taktike le iz žalostnega čuta, da so nasproti magjarskej silovitosti ali brutalnosti preslabi.

Na *Ogerskem* napreduje volilna agitacija. Minister Tisza je prišel pred svoje volilice v Debreczin in je bil navdušeno sprejet, kar se jemlje znamenje, da bode njegova stranka včino doseglja. V svojem ogovoru, ki pa nam nij še znan v celoti, je Tisza konstatiiral, da je Rusija svoje san-štefanske terjatve zmanjšala.

Vnajanje države.

O *kongresu* piše angleški „Observer“, da je svojo glavno nalogu dovršil, ker je svet za zdaj rešil pred vojsko mej Rusijo in Anglijo in pred občno evropsko vojsko. Trdenje, da je nasledek in vspeh kongresa pobitje Rusije, je nepolitično in neresnično. Rusija je vse dosegla, kar je hotela, samo, da je pogodba mej Turčijo in Anglijo odbila močno ruske pridobitve, vendar skriva še prihodnost, kaj bode imela Anglija iz tega dobička ali izgube. — Bismarkova „Nord. Allg. Ztg.“ pravi, da ima podpis berlinske pogodbe 13. julija t. l. svetovnozgodovinsko veljavo, na katero smejo Nemci, ki so jo narediti pomagali, ponosni biti.

Iz *Carigrada* se javlja, da se je doseglo neko sporazumljene Turčije in Avstrije zarad izpraznjenje Bosne. Taji se pa, da bi bila Avstrija kako garancijo prevzela za obstoj evropske Turčije tako kakor jo je Anglija za turški del. — Taka garancija bi bila tudi preneuma.

Italijanske novine levičnjaške stranke so tako hude na grofa Cortija, da nij na kongresu terjal, da tudi Italija kaj dobi, ako se Avstriji dá Bosna in Hercegovina. Ali Corti je moral udati se, ker je bila vsa Evropa za avstrijsko okupacijo, in Italija sama nij upala se zavojščiti z Avstrijo, ali pa z izstopom iz kongresa stopiti iz evropskega koncerta.

Dopisi.

Iz gornjegradskega okraja

13. julija [Izv. dop.] Vsakdo ve, kolike važnosti za vsak kraj so pošte, ako so tako urejene, da donašajo in izročevajo kolikor mogoče hitro razne poštne pošiljatve. Toda tej občnej potrebi in nalogi gornjesavinjska pošta nikakor točno ne ustrezata. Kajti njen odvod iz Celja je baš tako uravnalan, da pol drugo uro pred poštnim vlakom zjutraj odhaja, ter nam vsled tega vse poštne pošiljatve, ki nam dohajajo od Trsta in Zagreba, ter ondotnih krajev, kjer ima naša savinjska dolina svojo trgovino, za en dan pozneje donaša. Poleg tega se še izročitev bolj oddaljenim nekoliko več zakasni. Razume se, da je na ta način lehko mārsikateri v nepovoljni zadregi ali še celo škodo trpi, ako mu kako nujno pismo ali na-

ročilo prepozno dojde, in se tudi odgovor ali odpošljatev v lastno škodo zamudi. Temu bi pa bilo pomagano, ako bi pošta po prihodu poštnega vlaka zjutraj odlajala, ter nam tako vse pošiljatve donašala, ki sicer pri zdanju uredbi en dan v Celji leže. Iz teh uzrokov je torej neobhodna potreba, in skrani čas, da se gornjesavinjska pošta prej ko mogoče, tako uravna, da bode svoje naloge bolje ustre zala, in da se omenjenim nepričnostim v okom pride.

Iz Trsta 13. jul. [Izv. dop.] Noben polk ni bil še v Trstu tako priljubljen, kot slovenski polk 17. bar. Kuhn. To se je dokazalo denes v jutro, ko je na tisoče ljudij vseh stanov obstopilo kolodvor. Z godbo na čelu rano v jutro pred šesto uro, gnetlo se je pred polkom in ob straneh tisoče in tisoče ljudij. Milo so nam na uho doneli slovenski marši: „Naprej zastava Slave!“, „Pridi Gorenc“. Še nikdar — se nam je zdelo — nij tako gulinjivo igrala Kuhnova godba. Na kolodvoru nijso pustile straže nobenega noter; ali ljudstvo si je naredilo drugod uhol, in naenkrat je bil železniški vlak sè silno množico obdan. Po mojem mnenju so se morda lahonski organi bali slovenske demonstracije, kajti na meravali so tržaški Slovenci podariti velik lavorjev venec polkovej zastavi, razumeje se, da s trobojnimi trakovi in primernimi napisi v slovo, kar pa je izostalo, ko se je po ovinkih izvedelo, da bi se ne bilo od vojaške oblasti dovolilo.

Prepovedovalo se jim je baje ukati, ne tu in ne v Ljubljani. Fantje so pa vendar v vsacem vozlu prepevali, in ko rog zatobi pozor, zavrilo je ukanje, da se je zrak stresal.

Potovajte srečno, in kadar zagledate bosenske gore, naj vam srce gorkeje bije, čut slovanski bolj vplamti, prvo stopinjo črez mejo pozdravite z živio-klici na domovino Avstrijo, povejte slovanskim bratom Bošnjakom, da ste od severa, da po vaših žilih teče ista slovanska kri, kot v žilih uboge bosenske raje. Bodite ponos slovenskej domovini, tolazniki siromaškemu dozdaj bitemu in tlačenemu Bošnjaku, strah krutemu Turku, ki bi hotel napadati vas; mej vsem pa iskreni Slovani in vrli sinovi obče majke naše Slave.

Denes ob 5. uri v jutro pa je dospel rezervni polk Kuhnovec v Trst, kateri nam je dobro došel. Zopet imamo torej domačine Slovence v svojej sredi, katerih smo prav veseli. Pri Slovencih in Lahih pregovor pravi: „Kranjska kri — ne fali.“

Iz Trsta 13. julija. [Izviren dopis.] Podpisani odbor prosi, da prijavite v „Slovenskem Narodu“ sledeči poziv:

„Politično društvo „Edinost“ je po prilожenih pravilih razširilo svoj delokrog črez vse Primorsko; ono bode torej po najboljšej moći širilo narodno zvest in vsakovrstni napredek, ter se potezalo za svete pravice Slovencev v Trstu in okolici, na Goriškem in v Istri. Podpisani odbor vabi in prosi rodoljube po vseh primorskih deželah, posebno pa čestito duhovščino v Istri, ki je jedina pomočnica ondolnim zapuščenim Slovenom, da v prav obilnem številu pristopijo k temu važnemu društву, ter mu pridobe po mogočnosti dosti udov mej prostim narodom. —

Novi udje naj se blagovoljno pismeno prijavljajo predsedništvu v Trstu.

Trst, 11. julija 1878.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Pravila političnega slovenskega društva „Edinost“ so sledeča:

§. 1. Ustanavlja se za celo Primorsko deželo, spadajočo pod tržaško namestništvo, politično in bračno društvo z imenom „Edinost“ in sè sedežem v Trstu.

§. 2. Namen tega društva je, da budi in siri narodno zvest, in razni, posebno pa gospodarski poduk in omiko mej slovenskim ljudstvom na Primorskem, da brani narodne in vse druge pravice omenjenega ljudstva, in s kratka, da pospešuje materialne in duševne koristi njegove v državnih, občinskih, cerkevih, šolskih in gospodarskih zadevah.

§. 3. Pripomočki v dosegu društvenega namena so ti-le:

- Shajanje udov v društvenej sobi k čitanju in prijaznim pogovorom;
- zbori društvenih udov, v katerih se bodo obravnavale društvenemu namenu primerne reči, posebno volitvene zadeve, prošnje, adrese in sklepale resolucije;
- časniki in razne knjige, ki bodo shranjene v društvenej sobi udom v poduk in kratek čas;
- zabavni shodi ali besede za omiko in vedenje duha;
- sklicavanje ljudskih shodov (taborov) pod milim nebom in javnih občnih zborov po vsem Primorskem po namenu §. 3. postave od 15. novembra 1867 drž. zak. št. 135;
- po mogočnosti tudi izdajanje posebnega društvenega časopisa.

§. 4. Kedor želi vstopiti v društvo, oglasi se pri odboru. Ta odločuje z nadpolovično večino v tajnem posvetovanji, kdo se sprejme, kdo ne.

Jednako sklepa odbor, če gre za to, da se kateri ud izključi iz društva, pa nij dolžan, povediti dotočnih razlogov. Maloletni možje, ženske in tuji državljanji ne morejo biti udje tega društva.

§. 5. Vsak ud ima pravico v društvenej sobi čitati društvene časopise in knjige, sme se udeleževati vseh društvenih shodov, zborov in razgovorov, pri zborovanji sme se govoriti, nasvete dajati, predloge staviti, in pri sklepih in volitvah glasovati.

§. 6. Vsak ud ima dolžnost, po svojej moći pospeševati in podpirati društvene namente (§. 2.), ravnati se po zborovih pravilih in odborovih sklepih, ter naprej plačati 1 gld. vstopnine in potem 10 kr. na mesec, da se pokrivajo društveni stroški.

Prostovoljni doneksi se hvaležno sprejemljajo; vplačani doneksi pa se ne vračajo.

Daljnim ali pa resnično revnim udom se vstopnina in mesečnina zniža, prva celo odpusti, ali pa se jim bo društveni časopis po znižane ceni, če bo mogoče, tudi brezplačno na dom pošiljal, o čemer sklepa odbor.

§. 7. Občni zbor voli izmej udov društva predsednika in 9 odbornikov; predsednik in saj 4 odborniki pa morajo stanovati v Trstu ali pa v tržaškej okolici.

Odbor voli izmej sebe podpredsednika, tajnika in denarničarja, katere tri osobe morajo stanovati v Trstu ali pa v okolici.

Občni zbor pa voli tudi 9 namestnikov, katerih 4 morajo stanovati v Trstu ali v okolici. Ako je kak odbornik zadržan, da ne more priti k seji, mora to naznani predsedništvu saj 2 dni pred sejo, da ono namesto njega pokliče v sejo namestnika, ki ima potem v seji vse pravice odbornikov.

Odborniki in njih namestniki imajo nalogo, da zvedo potrebe svoje pokrajine ali vasi, in jih naznanijo odboru, da jih pretehta, in če je potreba, postavi na dnevni red občnega zборa.

§. 8. Odbor sprejema ude (§. 4.), sklicuje zbole in shode (§. 10.), ureduje notranje zadeve, izvršuje sklepe občnih zborov in jih razglaša po časnikih, vabi goste v zborovanje, gospodari z društvenim premoženjem, in ko odstopi, daje od vsega tega odgovor občnemu zboru; predsednik ali njegov namestnik zastopata društvo tudi pri gospokah in pri tretjih osobah.

§. 9. Da spolnjuje te svoje dolžnosti, shaja se odbor na predsednikovo vabilo v skupno posvetovanje in sklepa z nadpolovično večino glasov: Pri enakem številu glasov odloči glas predsednikov ali njegovega namestnika. Da odbor lehko sklepa, mora biti navzočnih vsaj pet odbornikov.

§. 10. Redni občni zbor mora biti vsaj enkrat na leto in sicer meseca oktobra; v tem občnem zboru odbor položi račun in poročilo o svojem letnem delovanju. (§. 8.) Izredni občni zbor mora biti, ako to zahteva 6 odbornikov, ali pa tretjina društvenikov.

Zborovanje je v društvenej sobi, ali pa v katerem koli kraju Primorske dežele, kar dočuje vsakrat odbor.

§. 11. Sejam in zborom predseduje in jih vodi predsednik, če je on zadržan, njegov namestnik; kadar pa nobenega teh dveh nij k seji ali k zboru, predseduje najstarejši odbornik.

§. 12. Občni zbor ima pravico voliti odbor (§. 7.), sklepati o zadevah, katere ugajajo društvenemu namenu, pregledovati letni račun, kakor tudi opravilna poročila odstopivšega odbora (§. 8.), prenarejati pravila in razdružiti društvo ter sklepati, kaj se ima v tem slučaju storiti z društvenim premoženjem.

§. 13. Kot pregledovalec računov izvoli občni zbor 3 ude, ki niso bili odborniki v prešlej dobi odborovega poslovanja.

Da zbor veljavno sklepa, mora biti pričujočih vsaj 20 udov; le če gre za društveno razdruženje, treba, da je navzoča polovica udov in morati to potrditi dve tretjini vseh pričujočih udov.

§. 14. Odbor ima pravico, upeljati v društveno zborovanje polnoletne može kakor goste in z dovoljenjem predsednikov se smejo udeleževati obravnav, vendar ne smejo ni glasovati ni voliti. Vsak gost se ima upisati v posebno za to odločeno knjigo.

§. 15. V spominsko knjigo se zapisuje vse, kar se godi pri sejah in zborih, in sicer: predmeti govorov, stavljeni nasveti in sklepanja o njih, dovršene volitve in vse druge za društvo imenitne dogodbe, tako, da bode ta knjiga društvena kronika (zgodovinska knjiga). To knjigo vodi tajnik.

§. 16. V društveno sobo smejo k branju zahajati le udje in upeljani gostje.

§. 17. Zabavne shode ali besede napravljajo, napoveduje in vodi odbor, katerih besed se udeležujejo udje z rodbinami in vpeljani gostje.

§. 18. Ako nastane mej družabniki prepričajo o tem izvoljeni sodniki. Vsaka stranka društvenikov izvoli dva družabnika za sodnika in če se ti ne zjedinijo, izvolijo si nad sodnika, kateri konečno razsloja.

§. 19. Kedor stopi iz društva, mora to namaniti odboru en mesec poprej.

Iz društva se izbriše, kedor bi društvo

nečast delal, enako se izbriše oni, kateri s plačilom 3 mesece zaostane in na ponovljeni odborov opomin dolga ne poravna.

§. 20. Pisma, naznanila in zapisniki so veljavni, kadar jih podpiše predsednik ali njegov namestnik s tajnikom vred.

§. 21. Vse dohodke sprejema denarničar in izplačuje vse stroške; on veljavno podpisuje pobotnice; vendar pa ne sme nič izdati brez odborovega sklepa. Vsake tri mesece mora denarničar v odborovej seji poročati o stanju denarnice.

Domače stvari.

— (Pomoč ubozim družinam v vojsko odšlih slovenskih reservistov.) Opozorujemo svoje bralce na oklic, katerega v denašnjem listu na prvem mestu prinašamo. Tudi mi sprejemamo mile darove in jih budem deželnemu odboru izročevali.

— (Letno sporočilo ljubljanske gimnazije), ki smo je ravno kar dobili, prinaša obravnavo „Der naturwissenschaftliche Materialismus“ od Gartenauerja in šolske vesti. Iz poslednjih posnemamo, da je gimnazijo obiskovalo 317 Slovencev in 104 Nemcev.

— (Letno sporočilo ljubljanske realke) ima tako temeljito in z bogatim filologičkim znanjem pisano razpravo „Die Sprache im Truber's „Matthäus““, spisal prof. Fr. Levec. Statistika kaže, da je obiskovalo ljubljansko realko leto 1878 učencev 355, Slovencev je bilo 168, Hrvatov 5, Italijanov 28, a Nemcev 137.

— (Matura) se je na ljubljanski gimnaziji v ponedeljek začela. Oglasilo se je vseh 23 osmošolcev in 3 eksternisti.

— (Imenovanje.) Kranjski deželni načelnik je imenoval vladnega kancelista Fridrika Sertiča za c. kr. okrajnega tajnika, in deželobrambvskega okrajnega feldbeblja Lillega za c. kr. vladnega koncipista.

— (Okrajna učiteljska) konferenca za šol. okraja Gornjigrad in Vrantsko bode 3. avgusta v Braslovčah.

— (V Krškem) je zjutraj 15. t. m. umrla gospa Gregoričeva, sopruha znanega ekonoma v Krškem. Vzrok njene smrti je bila — kakor se nam piše — difteritis, katera je tudi začela mej odraščenimi grasirati.

— (Strela v cerkev udarila.) Iz Krškega se nam 15. t. m. piše: Pri sv. Duhu blizu Krškega je včeraj udarila strela v cerkev, kjer je bilo ljudstvo pri popoludanski božjavi službi; ubila je 3 ljudi, a 12 je omamljenih. Mrtvi so trdni kmetje.

— (Toča) je v nedeljo 14. t. m. strašno okolo Krškega razsajala; padala je v debelosti golobjih jajc.

— (Toča.) Iz Ptuja se nam piše: Jako žalostno novico vam imam denes poročati. V Haložah, kjer je letos posebno trta mnogo vina obetala, potolkla je včeraj popoludne toča in učinila v krajinah pri sv. Barbari, Leskovci, Trdobojskah, in v še več drugih krajinah mnogo škode. Ubogi Haložan, kateri je vse upanje v trgatev stavil, zopet letos ne bode imel kaj brati. Če bode tako naprej šlo, morajo prebivalci Haloza v kratkem na nič priti.

— (Iz smrtne nevarnosti.) Piše se nam od štajersko-hrvatske meje: Uže več let je, odkar zahajajo semkaj iz gračke okolice svinjski kupci, ter v bližini pokupijo mnogo svinj in jih tirajo domov. — Vzačetku t. m. pride jeden tak kupec s svojim sinom v križevsko okolico na Hrvatskem in prenosi v

znanje mu krčmi ter se s sinom drugi dan odpravi v Križevci svinj kupovat. Pot je šel skozi gozd — neki človek pribeli za njima udari starega kupca po glavi da takoj obleži, mladi pa, ki preoblečenega krčmarja spoznal nij, zbeži nazaj v krčmo pove krčmarici, kaj da se je zgodilo in pristavi da ima k sreči on denar v znesku 2000 gld. pri sebi. Krčmarica ga spravi z lepimi besedami v izbo, kjer ga zaklene. Krčmar pride domov in ko mu žena vse pove, dogovorita se v peč zakuriti, dečka potem zvezati, mu denar uzeti, ter ga v peči sežgati. Ko deček to sliči, skoči skozi okno in zbeži. Na cesti sreča dva „financarja“ in ko jima celi dogodek pové, gresta tja najdetra razbeljeno peč, in vprašata zakaj da se kuri. Domača pravita da se kruhu kuri, ko pa na zahtevanje „financarjev“ testa kazati nemata, se ta o resnici dečkove izpovedi prepričata, zvežeta krčmarja in njega pomočnico, ter odvedeta v Varaždin, kjer pričakujeta pravično kazeno.

— (Šolarčka utonila.) Iz Stare Loke se „Sl.“ piše 14. julija: Denes smo pokopali dva šolarja, Antona Kalana in Franceta Omana. V petek 13. t. m. popoludne sta se iz šole domu grede na travniku, kjer se je od dežja v jami voda nabrala, kopala in utonila. Fanta Jurij Berič in Franc Šifrar sta ju izvlekla iz vode, pa bilo je uže prepozno. Dasiravno je bila zdravniška pomoč hitro pri roki, nij bilo več moč ju oživeti. Pač silno potrebno je tedaj paziti in gledati, kje da se otroci kopljajo.

— (Ogerskim Slovencem) v Sobotskem okraju svetujejo naše novine, da naj pusté državnega poslanca Harkanija, ki v Pešti živi, pa za volilce slovenske ne mara, ter naj izvolijo za svojega zastopnika g. Imra Avgustiča, ki je v svojem listu „Prsjatelj“ dovolj dokazal, da je zmožen biti spretan zagovornik svojih rojakov, da si ima mož o Slavjanstvu močno magjarsko skaljene nazore, kar so se naši bralci iz citatov iz njegovih novin prepričali.

— (O okrajnej učitelski skupščini mesta ljubljanskega) piše „T.“ sledete: 4. t. m. se je zbralo nad 30 učiteljev in učiteljic. Predsedoval je c. kr. nadzornik pl. Gariboldi; zapisnikarja sta bila učitelja A. Žumer in Fr. Bahovec. Prvosednik je prebral uradne spise, ki so mu došli, in nasveté ki jih je stavil okrajnej šolske oblasti v pretletu, povedal svoje opazke pri nadzorovanji mestnih šol, kar se tiče sprejetja in odpusta učencev; uradnih spisov; šolske discipline; podučevanja v posameznih naukah i. dr. O 2. točki: Kako naj se podučuje v mestnih šolah v jeziku . . . je poročal učitelj V. Grum, nasvetov nij stavil, a katehet Keržič je želel jezikoslovne knjige enake „Sprahbuch von Janežič“ za podučevanje v jeziku. O 3. točki: „Izbera podučnih knjig in beril za l. 1878/79“ so poročale vse mestne šole in sicer za I. mestno deško šolo učitelj V. Kumer, za II. m. deško šolo učitelj Fr. Raktelj, za dekliško nunske šole katehet Keržič in za mestno dekliško šolo učiteljica Mosova. Poročila pervih treh šol so se ujemala v tem, da je treba nemščino podučevati na podlagi materinega jezika, da je tedaj učitelju poleg nemških beril tudi treba slovensko nemških ali če hočete nemško-slovenskih slvnic, zgol nemške slovnice so le za višje razrede, a na mestnej dekliški šoli žele upeljati že v 3. razredu zgol nemško slovnicu, sicer pa vse te šole hote upeljati: J. Heinrichova nemška berila „II. in III. Theil“ mesto dosihmal navadnih. — Gla-

sovanja o tem nij bilo, ker predloge potrdi in odobri po §. 8 derž. šl. postave okrajnega nadzorništvo. — Bajè se je uže to zgodilo. — 4. točki: „okrajna učiteljska bukvarnica“ je poročal učitelj Kokalj, nje prvi mestnik. Voli se dozdanji odsék in prvi mestniku se izreka „hvala“ za njegov trud. 5. V stalni odbor se volijo dosedanji udje: Linhart, Praprotnik, Raktelj in Tomšič. 6. V deželno učiteljsko skupščino: Praprotnik in Raktelj. — Še gre tukaj omeniti samostalnega predloga učit. Raktelja: pepelnica in vseh vernih duš dan naj bosta prosta dneva. Predlog je bil podprt in sprejet brez ugovora, se ve da razsodba o tem pristoji drugej oblasti. Seja se konča ob 11. uri.

— (Slovensko učiteljsko društvo) je zborovalo 4. julija 1878. — Tajnik poroča: G. Stegnar je učiteljsko bukvarnico uredil in je v njegovem stanovanju učiteljem društvenikom, na razpolaganje. — Razgovor je bil dalje v društvenem delovanju, o prihodnjem občnem zboru in o stvareh, ki se imajo postaviti tačas na dnevni red.

— (Za Radovljico) bode okrajna učit. skupščina 18. julija v Šoli v Begunjah. Dnevni red: 1. Opazke c. kr. šl. nadzornika. 2. Jezikoslovni pouk v ljudskej Šoli, da se ž njim zadosti minist. ukazu dn. 5. aprila 1878, št. 5316. 3. Praktična sestava in spisava prepisane šolskega inventara. 4. Volitev poslanca v deželno učit. konferenco. 5. Volitev v bukvarničen odsek in v stalni odbor. 6. Samostalni predlogi.

— (V Črnomlji) bode okr. učit. skupščina 28. julija. Dnevni red je: 1. Kako vzbuja in pospešuje učitelj domoljubno čuvstvo pri šolskej mladeži in pri odraslenih? (Poroč. Schiller in Germ). 2. Kako naj postopa učitelj pri porabi dr. Močnikovih računov v ljudskej Šoli, da hitro doseže primerni namen poučevanja? (Poroč. Rupnik in Sturm). 3. Pouk v zgodovini v ljudskej Šoli, učna tvarina naj se kar moč na tanko določi? (Poroč. Šetina Dular). 4. Kako naj učitelj vadi šolsko mladež rednost in snažnost? (Poroč. učiteljica Alojzija Bauer in učitelj Janez Barle).

— (Nesreča.) Minole dni gnal je 64 let stari Jože Sovin v Trstu kravo, katero je kupil na sejmu v Sežani. Ko dospe na novo cesto v Občino, prestraši se krava bobnanja vojakov, ki so se tam vadiili, ter hoče uiti. Stari mož jo je skušal pridržati, a krava ga natakne na rogove, in ga tako hudo poškoduje, da je črez par ur umrl.

Razne vesti.

* (Silna toča.) Poroča se iz Ogerskega, da je v nekaterih krajih 8. t. m. taka silna velika toča padala, da je mnogo živalij pobila. Tako so našli 8 lisic, 200 zajcev in veliko število prepelic mrtvih, kar je vse toča pobila. Koliko je pri tem setev trpela, lehko si vsakdo misli.

* (Slabi časi.) Minolega leta znosili so ljudje v celej Avstriji v malo loterijo 21,703.628 gld., mej tem, ko se je dobitkov le 11,624.508 gld. izplačalo. Kaže se sploh, da se ta kužna bolezna, v loterijo staviti, vedno bolj širi, akopram so časi vedno slabši.

* (Iz Španije.) V Madridu in okolici na Španjskem postali so tatovi jako drzni. Tako se je tudi ta tatvina izvršila: V vas Tor prišlo je na sv. Janeza dan, ko so bili vsi ljudje v cerki, 7 mož, oboroženi z noži in puškami; ti zastražili so najprej cerkvena vrata da nobeden nij mogel uiti, ter so ukazali roparji fajmoštru, županu in nekemu bogatemu kmetu ven priti. Ti vodili so jih potem od hiše do hiše, in roparji so pograbili, kar se

mogli, orožje pa so potrli in polomili, kjer so našli. Koncem zopet otidejo — a odpeljejo bogatega kmetiča še soboj ter zahtevajo zdaj zanj 8000 gold. odkupnine. Jako prijetne razmere so to tam na Španjskem!

Gospodarsko poročilo.

C. kr. priv. avstrijska zavarovalnica „Dunav“ („Dunau“) v Beču.

O novem letu je to društvo, ki je svojo delavnost začelo 1. septembra 1867. leta, dokončalo prvo desetletje svojega obstanka. Iz poročila o poslednjem upravnem dobi t. j. o minulem letu 1877. posnamemo tu nekatere v obče zanimive stvari.

Vsapek je bil v vseh strokah, s katerimi se društvo peča, zeló povoljen.

V oddelku za zavarovanje zoper škodo po požarih je bila lani zavarovana svota 456 $\frac{1}{2}$ milijonov goldinarjev, nad 10 $\frac{1}{4}$ milj. gld. več nego prejšnje leto. Zato je društvo skupilo zavarovalnine 1,521.209 gld. 53 kr. (56.940 gld. 63 kr. več nego 1876. leta). Pri zavarovanjih na več let je zavarovana vrednost lani pomožila se za skoro 36 milj. gld. in znaša 895 milj. gld., zavarovalnine bode društvo zato s časom prejelo nad 17 milj. gld.

Leta 1877. je 1192 požarov društvo zadele, mej njimi tudi 1 na Kranjskem (farovž na Krškem); samo zadnjo četrt leta je bilo oglašenih 387 požarov, 117 več kakor v istej dobi 1876. leta. Odškodnine bilo je izplačane 787.890 gld. 44 kr. (blizu 130 tisoč več nego predlanskim).

Oddelek zavarovanja za življenje se je tudi lani zopet povzgnil, akopram so bile splošne materialne razmere zlasti tej vrsti zavarovanja sila neugodne in mnogi zavarovanci po njih celo primorani, dozdanje zavarovanje popustiti.

Po tab. I—IV. je društvo došlo 1014 novih oglasov na 1,730.753 gld. zavarovanega kapitala. Koncem leta je bilo 8176 osob (5550 moških in 2626 ženskih) zavarovanih na 10,452.602 gld. Najmlajši zavarovanec je bil 16, najstarišji 79 let star; mej tema skrajnima mejama je bila vsaka starost po letih zastopana, vendar je bilo največ (272) zavarovancev v 52. letu; povprek pa jim je bila starost 46 $\frac{1}{4}$ leta. Na najvišjo svoto so bili zavarovani tisti, ki so se nahajali v 39 letu svoje starosti. Največkrat je bila zavarovana svota 500 gld., namreč 1476krat; 1000 gld. je bilo zavarovanih 1306krat, 5000 gld. pa 245krat.

Ena osoba od tacih, ki so zavarovane za slučaj smrti je doživelva 85. leto in torej po pravilih še sama prejela zavarovani znesek; umrlo pa jih je lani 185, zavarovanih za 170.239 gld.; vzroki smrti so bili najbolj po gosto vnetje posameznih organov (43), potem kronične prsne bolezni (.39) in mrtud (23).

Povprek so bili ti lani umrli po 11 let in 11 mesecev zavarovani, ker so bili pri sprejemu po 42 let in 6 mesecev, pri smrti pa po

54 let in 5 mesecev povprek star. 25 jih je bilo mej njimi, katerim še nij minulo pet let, kar so pristopili; vmes so 4, ki še niti leta dni niso bili zavarovani. Za temi 25 je moralno društvo plačati 30.450 gld. zavarovanega kapitala, premije pa je bilo od njih skupilo vsega 2579 gld. 34 kr. ali 8.47% povprek (od onih 4, ki so uže v prvem letu umrli celo le 2.85%). To pač najbolje svedoči neizmerno korist zavarovanja za življenje. Da ima pa ravno „Dunav“ mej vsemi društvu najnižje premije za to zavarovanje, to smo uže večkrat povedali.

Konečni račun od 1877. leta izkazuje skupnega čistega dobička 135.771 gld. 23 kr. Iz tega se je, kakor smo uže poročali, po sklepnu občnega zborna določila dividenda po 20 gld. ali 10% na delnico. Vsaka delnica je dozaj (v deseth letih) vsega 169 $\frac{1}{2}$ gld. „dividend“ ali obresti t. j. okolo 8 $\frac{1}{2}$ % na leto nesla. Gotovo lepo spričevalo razumnega gospodarstva!

Društveno premoženje znaša črez 4 milijone gld., v katerih so zapadene tudi hiše, ki so lastnina društva (1 v Beču, 3 v Milanu); ostalo premoženje je naloženo ali v dobrih vrednostnih papirjih ali po varnih posojilih.

Od svojega početka do konca lanskega leta je zazarovalnica „Dunav“ elementarno t. j. po ognji itd. provzročene škode povrnila vsega 11,674.611 gld. 54 kr., v oddelku različnega zavarovanja o človeškem življenju je pa izplačala v tem časi 2,434.954 gld. 44 kr.

Navedene številke same na sebi dovolj glasno pričajo, da je društvo zaupanja v polnej meri vredno, in druga priporočila ne potrebuje. Poleg tega moramo se izrekoma pochliti njegovo poštano in veskozi točno stopanje proti zavarovancem.

Društveni zastopnik za Slovensko je gosp. Grasselli v Ljubljani. — n.

Umrli v Ljubljani.

13. julija: Miklavž Feldstein, gostač, 85 l., na poljanski cesti št. 58, vsled marazma. — Ernestina pl. Höffern-Saalefeld, 9 $\frac{1}{2}$ l., na Marije Terezije cesti št. 10, vsled ošpic.

14. julija: Čelešnik Helena, posestnica, 62 l., vrtne ulice št. 19, vsled vodenice. — Karol Ferdinand Nigrin, otrok zasebnika, 6 tednov, na poljanski cesti št. 25, vsled vodoglage. — Henrik Snaj, sin delavca, na Rudolfovej železnici, 14 ur, na sv. Petra nasipu št. 55, vsled slabosti. — Amalija Pikkovnik, otrok zasebnika, 10 dnij, tesarske ulice št. 3, vsled božasti.

17. julija: Marija Loos, hči vratarja južne žel., 55 l., na cesti južne železnice št. 1, vsled pljučne tuberkuloze. — Ana Tambornino, hči posestnika, 15 $\frac{1}{4}$ l., na kongresnem trgu št. 6, vsled mrtuda v možjanih.

V deželnej bolnici.

1. julija: Marija Rozman, gostačka, 64 l., apoplexia cerebri.

2. julija: Franc Vončina, gostač, 73 l., vsled slabosti od starosti.

3. julija: Matevž Debeljak, berač, 70 l., vsled črevesnega prehlajenja.

4. julija: Jože Zotler, gostač, 85 l., na marazu.

Tujci.

15. julija:

Evropa: Moraldi iz Trsta. — Lokay iz Novega mesta. — Migatti iz Bukovara. — Schadelack iz Trsta.

Pri Slomu: Jesenko, Dolinar iz Trsta. — Fischer iz Kočevja. — Lipner iz Celovca. — Friedrich iz Dunaja. — Glücklich iz Prage. — Finck iz Maribora. — Furlani iz Trsta.

Pri Malici: Vatter iz Dunaja. — Norder iz Gradca. — Benetassi iz Trsta. — Orel iz Dunaja. — Kankovsky iz Brežic. — Zupan iz Kranja. — Novak iz Dunaja. — Nordlinger iz Trsta. — Lautinger iz Dunaja.

Loterijne srečke.

V Trstu 13. julija: 73. 57. 13. 12. 71.

V Linci 13. julija: 8. 46. 16. 27. 32.

Hrvatska prostovlastna (alodijalna) vina, najboljše garantovane vrste, priporoča za nizke cene velika trgovina z vinom Anton Nossan-ovih sinov v Zagrebu.

(220—1)

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

5. julija: Katarina Čelešnik, gostačka, 54 l., na hroničnej vnetici ledvic; — Jurij Slabe, delavec, 43 l. na črvu v zelodeci. — Jože Redenšek, sin voznika 5 l., cinanche contagiosa.

6. julija: Urša Nadlar, kramarca, 42 l., vsled pljučne tuberkuloze.

7. julija: Jakob Orehek nastakar, 32 l. Marija Feitelj, soprga krojača, 63 l.; Janez Klešnik, delavec, 26 l.; vti na pjučnici.

10. julija: Franc Marinčič, sodar, 26 l. vsled pljučne tuberkuloze.

Dunajska borza 16. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	84 gld.	75 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	70
Zlata renta	75	30
1860 drž. posojilo	114	—
Akcije narodne banke	835	—
Kreditne akcije	258	25
London	115	60
Napol.	9	27 $\frac{1}{2}$
C. kr. cekini	5	49
Srebro	101	—
Državne marke	57	15

Bolnikom na prsih in pljučih!

Oni p. t. kupovalci, kateri vsled objave občinskega zastopništva v Glognici ddo. 27. januarja 1876 že dobiti pravi izvrstni moj snežniški zeliščni alop. katerega samo jaz priejam, naj izvolio izrično zahtevati

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Zapečatena originalna steklenica à 1 gld. 25 kr., za povezovanje posebej 20 kr.

Glavna zaloga pri Franji Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

Zaloge podružniške mogo se najti v večjih inseratih, ki jih prinaša včasi naš list.

Stev. 9782.

(217—2)

Razglas.

Izprazneno mesto mestnega tesarja z letno plačo 350 gold., in z pravico do pokojnine se oddaja.

Službeni pogoji izvedo se pri mestnem stavbenem uradu.

Dotične prošnje se do **konec julija 1878** sprejemajo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
8. julija 1878.

Märkte	Wir empfehlen	geschützt als Bestes und Preiswürdigstes
Die Regenmäntel, Wagendecken (Plachen), Bettdecken, Zellstoffe der k. k. pr. Fabrik		
von M. J. Elsinger & Söhne		
in Wien, Neubau, Zollergasse 2, Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.		
(195—22)		

Prostovoljna dražba.

22. dne t. m. in v sledečih dnevih prodajal se bode v kazinskej restavraciji Ljubljanskej

s cinkom kriti stekleni salon, ki obsega lehko 300 osob, potem paviljon za godbo, klet za led po amerikanski sistemi, popolni plinovod iz restavracije in vrta, na dalje vsa vrtna, sobna, kuhinjska in kletna oprava, kakor: mize, stoli, zastave, bandera, grbni izveski (Wappenschilder), transparenti, piramide, zvezde in razne druge dekoracije; oder za gledališčne igre v hiši, kandelaber za plin, steklene prepaži, omare za jedi in pihače, slike, ogledala, stenske ure, vešala za obleko, ruijete za okna, žolezne peči, mizna priprava iz beloprst, noži in vilice, mej tem za 1200 osob od kineskega srebra, — kozarci za pivo, vino in sampanjec, sklenice, namizje, kamni v priziganje žveplen, solnjice in koški za kruh; vse namizne perilo, kakor: mizni prti, beli in pisani, brisače itd., okolo 7000 papirnatih prtičev, omara za posode, police, omare za led s patentom; prodajala se bode na dalje tudi vsa kuhinjska priprava, banje in sodi za vodo, jeden telegraf, razna fina vina v sklenicah, sodovi, skafi (vedrice), pipe, buče (Weinheber), police za sklenice, prazne vinske butelje, jedna partija ledu in razna druga privatna oprava; vse to prodajalo se bode na dražbi, h katerej so vti povabljeni, ki želijo kaj kupiti. (218—2)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.